

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2544

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2544 เห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอให้นำหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นค่าจ้าง การให้เงินพิเศษพิเศษ และการให้เงินรางวัลประจำปี ตลอดจนการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานราชการมาใช้กับลูกจ้างของส่วนราชการ กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชานำไปใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นค่าจ้าง การให้เงินตอบแทนพิเศษ และการให้เงินรางวัลประจำปีให้เกิดความเป็นธรรม ได้มาตรฐาน และเป็นสิ่งจูงใจให้ลูกจ้างประจำเกิดความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น รวมทั้งดำเนินการต่อไปให้ทั้งในแง่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือโครงการประจวบเหมาะสมควรได้เกิดความสำนึก โดยได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ราชการวิสัย และปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 22 ข้อ 23 และข้อ 27 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 กระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

- (1) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2538
- (2) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539
- (3) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2539

บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“ครึ่งปีแรก” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคมของปีหนึ่ง ถึงวันที่ 31 มีนาคม

ของปีถัดไป

“ครึ่งปีหลัง” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนถึงวันที่ 30 กันยายนของปี

เดียวกัน

“ครึ่งปีที่แล้ว” หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลังที่ผ่าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่จ้างจากในงบประมาณรายจ่าย เพื่อปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำโดยไม่มีกำหนดเวลา ตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติที่กำหนดจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างประจำสำหรับการทำงานปกติ และให้หมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ศ.ร.) ด้วย

ข้อ 6 ให้หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของตำแหน่ง

ข้อ 7 การเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้

(1) ครึ่งที่หนึ่งครึ่งปีแรก เลื่อนวันที่ 1 เมษายนของปีที่ได้เลื่อน

(2) ครึ่งที่สองครึ่งปีหลัง เลื่อนวันที่ 1 ตุลาคมของปีถัดไป

ข้อ 8 ลูกจ้างประจำซึ่งจะได้รับผลการพิจารณาเลื่อนขึ้นค่าจ้างครั้งขึ้นในแต่ละครึ่ง ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความสามารถและด้วยความอดทนอดหยิ่งใจหรือความก้าวหน้าราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาประเมินตามข้อ 27 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2517 แล้ว เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้รับการเลื่อนขึ้นค่าจ้างครั้งขึ้น

(2) ในครึ่งปีที่แล้วมาจนถึงวันออกกำลังเลื่อนขึ้นค่าจ้าง ต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่มีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีโทษความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่ถูกจ้างประจำอยู่ในตำแหน่งที่สมควรได้เลื่อนขึ้นค่าจ้างและได้ถูกประเมินขึ้นค่าจ้างเพราะถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในการนี้ไม่มากแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขึ้นค่าจ้างครึ่งปีต่อไปให้ผู้ขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคม ของครึ่งที่จะได้เลื่อนเป็นต้นไป

- (3) ในครั้งที่มีส่วนต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน
- (4) ในครั้งที่มีส่วนต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (5) ในครั้งที่มีส่วนเกินไปจนบรรจุเข้ารับราชการมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน
- (6) ในครั้งที่มีส่วนกว่าวันผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติ

การวิจัยตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในครั้งที่มีส่วนเกินกว่าไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(7) ในครั้งที่มีส่วนต้องไม่ลาหรือข่างานสายเกินจำนวนครั้งที่กำหนดสำหรับส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย กำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยทำหนังสือถึงผู้บังคับบัญชาและสภาพท้องถิ่นเป็นต้นที่เจ้าของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน

(8) ในครั้งที่มีส่วนต้องไม่ลาปฏิบัติราชการหากเดือน โดยมีวันลาไม่เกินสี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึงวันลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบทหรือลาไประกอบพิธีชียจย ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย และในวันลาที่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา ตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

(ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ต่ำกว่าคราวเดียวหรือหลายคราว รวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ

(ง) ลาไปเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะที่เดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(จ) ลาพักผ่อน

(ฉ) ลาเข้ารับการศึกษาหรือเข้ารับการศึกษาภาค

(ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาไม่เกินสี่สิบสามวัน สำหรับวันลาบางส่วนวันและวันลาป่วยที่ไม่ใช่วันลาป่วยตาม (ง) ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ 9 ลูกจ้างประจำซึ่งจะได้รับผลการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างหนึ่งขั้นในบางครั้งต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานต่อที่ จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งขึ้นตามข้อ 8 และอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้ด้วย

(1) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อทางราชการและสังคมจนถือเป็นตัวอย่างที่ดี

(2) ปฏิบัติงานโดยมิทวนคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์ สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษและทางราชการได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่มหรือได้ รับรางวัลให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น

(3) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณั้ทางสภาพอันเป็นอันปรยายมากหรือมีการต่อสู้ กับสิ่งต่อต้านความปลอดภัยของชีวิตเป็นการพิเศษ

(4) ปฏิบัติงานที่มีการกระทำที่หนักเกินกว่าตำแหน่งหน้าที่จนเกิดประโยชน์ต่อทาง ราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(5) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเหนือยยากลำบาก เป็นพิเศษและรางวัลนั้นได้มีคดีเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(6) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็น ผลดียิ่งกว่าปรกติ

ข้อ 10 การพิจารณาเลื่อนขั้นตำแหน่งลูกจ้าง ตามข้อ 8 และข้อ 9 ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ 27 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้าง ประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 และข้อมูลเกี่ยวกับการลา พฤติกรรม การมาทำงาน การรักษาวินัย การ ปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำของส่วนราชการ และข้อควรพิจารณาอื่น ๆ ของผู้บังคับบัญชาชั้น การพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วรายงานผลการพิจารณาในพร้อมด้วย ข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาชั้น เหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นตำแหน่ง

ในการพิจารณาความยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเหมือนแต่ละขั้นที่ได้รับรายงานเสนอ ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นตำแหน่ง

ข้อ 11 การพิจารณาผลการปฏิบัติงาน ให้เป็นช่วงเวลาการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติงาน ในองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อ 8(8) (ข) ในครั้งปีที่แล้วมาเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ตาม ข้อ 8(5) หรือ (6) ให้เป็นช่วงเวลาปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าสี่เดือนเป็นเกณฑ์พิจารณา

ในกรณีที่ถูกจ้างประจำผู้ใดโอน เลื่อนตำแหน่ง ย้าย กับเปลี่ยนหน้าที่ไปช่วยราชการในต่าง กระทรวง ทบวง กรม ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่หรืองานพิเศษอื่นใด หรือลาไปปฏิบัติงาน ในองค์การระหว่างประเทศตามข้อ 8(8) (ก) ในครั้งปีที่แล้วมา ให้นำผลการปฏิบัติงานและการปฏิบัติงาน ของผู้ในทุกระดับและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 12 เมื่อผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นตำแหน่งได้รับรายงานผลการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาตาม ข้อ 10 แล้วเห็นว่า ลูกจ้างประจำผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นตำแหน่งครั้งขึ้นตามข้อ 8 และปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ให้เลื่อนขั้นตำแหน่งได้แก่ผู้ในครั้งขึ้น ถ้าลูกจ้าง ประจำผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นตำแหน่งครั้งขึ้นตามข้อ 8 และถ้าลูกจ้างประจำผู้ใดมี ผลการปฏิบัติงานอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 9 ด้วย ก็ให้เลื่อนขั้นตำแหน่งให้แก่ผู้ในครั้งขึ้น

ในกรณีที่ถูกจ้างประจำผู้ใดได้รับการเลื่อนขึ้นค่าจ้างในครึ่งปีแรกไม่ได้กรณีอื่น ๆ ก็ในการพิจารณาเลื่อนขึ้นค่าจ้างครึ่งปีหลัง ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างได้พิจารณาผลการปฏิบัติงานครึ่งปีแรกกับครึ่งปีหลังรวมกันแล้ว เห็นว่ามีมาตรฐานสูงกว่าการที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นค่าจ้างหนึ่งขึ้นสำหรับปีนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขึ้นค่าจ้างรวมทั้งปีของลูกจ้างประจำผู้ใดเป็นจำนวนหนึ่งขึ้นครึ่งได้ แต่ผลการปฏิบัติงานทั้งปีของลูกจ้างประจำผู้นั้นต้องอยู่ในหลักเกณฑ์การใดประการหนึ่ง หรือหลายประการดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อทางราชการและสังคม
- (2) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ
- (3) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ใดที่ร้ายกว่าเสี่ยงอันตราย หรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิต
- (4) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งงานเกิดประโยชน์ต่อทางราชการ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย
- (5) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและอดทน ยากลำบากและงานอื่น ๆ ได้ผลดีเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม
- (6) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ควรจะได้รับการเลื่อนขึ้นค่าจ้างครึ่งปีแรกหนึ่งขึ้น แต่ไม่อาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างหนึ่งขึ้นได้ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขึ้นค่าจ้างของส่วนราชการนั้น ถ้าในการเลื่อนขึ้นค่าจ้างครึ่งปีหลังลูกจ้างประจำผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับการเลื่อนขึ้นค่าจ้างหนึ่งขึ้นอีก และไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขึ้นค่าจ้างในคราวนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขึ้นค่าจ้างรวมทั้งปีของลูกจ้างประจำผู้ใดเป็นจำนวนสองขึ้นได้

ในกรณีที่ผู้ใดได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นค่าจ้างครึ่งปีหรือหนึ่งขึ้น ได้รับค่าจ้างหนึ่งขึ้นสูงของอันดับ ก็ได้ได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของอัตราค่าจ้างที่รับอยู่ แล้วแต่กรณีเป็นเวลาก่อนเดือน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ลูกจ้างประจำที่ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศและประเทศชาติ อาจได้รับเงินรางวัลประจำปี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 13 การพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างประจำปีให้แก่ลูกจ้างประจำ ซึ่งในครั้งปีที่ผ่านมาได้รับอนุมัติให้ค่าไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ตามข้อ 8 (8) (ข) ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาส่งเลื่อนได้ครั้งละไม่เกินครึ่งขั้นเมื่อผู้ยื่นคำข้อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้ส่งเรื่องย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ควรจะได้เลื่อน ทั้งนี้ ให้ใช้การประเมินผลการทำงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีผู้บังคับบัญชากำหนด

ข้อ 14 ในการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเห็นสมควรให้ลูกจ้างประจำผู้ใดได้เลื่อนขั้นค่าจ้าง แต่ปรากฏว่าไม่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนลูกจ้างประจำผู้ยื่นคำข้อมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเรียบร้อยก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้าง ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างรอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ก่อน และให้กินวันสำหรับเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ด้วย เมื่อการสอบสวนและการพิจารณาแล้วเสร็จ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างพิจารณาดังนี้

(1) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่มีควาผิด หรือจะต้องถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รายการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้กินหนึ่งครั้ง ให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ แม้ว่าผู้ยื่นจะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(2) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษตัดค่าจ้างหรือลดขั้นค่าจ้าง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ ถ้าได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้กินหนึ่งครั้ง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ในครั้งที่จะถูกลงโทษ ถ้าผู้ยื่นได้ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอันมีข้อพระชนกษัตริย์ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำนาญตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำนาญลูกจ้าง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างในครั้งที่จะได้เลื่อนขั้นค่าจ้างครั้งสุดท้าย แต่ทั้งเป็นผู้ที่พิจารณาไปเพราะเหตุชนกษัตริย์ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำนาญลูกจ้าง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างได้รอการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้ในวันที่ 30 กันยายนของครั้งปีสุดท้ายก่อนที่ผู้ยื่นจะพ้นจากราชการ ส่วนในครั้งอื่นให้สั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้

(3) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือได้ออกจากราชการ หรือจะต้องถูกสั่งได้ออกจากราชการเพราะมีเหตุอื่นหรือมัวหมอง ให้งดเลื่อนขั้นค่าจ้างทุกครั้งที่ได้รับการเลื่อนขั้นค่าจ้างไว้

การพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างตาม (1) (2) และ (3) สำหรับผู้ที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงทุกกรณี ให้แก่การพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 15 ในการพิจารณาเลื่อนขั้นค่าจ้างแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นค่าจ้างเห็นสมควรให้ลูกจ้างประจำผู้ใดได้เลื่อนขั้นค่าจ้าง แต่ปรากฏว่าผู้ยื่นมีถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือมีความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่พนักงานอัยการรับเป็นหนายแพ่งต่างไว้ และศาลได้

ประวัติดังกล่าวเห็นแล้วก่อนมีคำสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้าง ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างรอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้ก่อน และให้กำหนดเงินสำหรับเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้ด้วย เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างพิจารณาดังนี้

(1) ถ้าศาลพิพากษาว่าผู้นั้นไม่มีความผิด ให้สั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้สั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้ แม้ว่าผู้นั้นจะต้องออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(2) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษมากกว่าโทษที่กำหนด ให้คงเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ ถ้าได้รอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้คงเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้ในปีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษ ถ้าผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่ไม่มีโทษเพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำนาญเจตลูกจ้าง ให้คงเลื่อนขึ้นค่าจ้างในครั้งที่จะได้เลื่อนขึ้นค่าจ้างครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นผู้พ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำนาญเจตลูกจ้าง ให้คงเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างได้รอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้ในวันที่ 30 กันยายนของครั้งปีสุดท้ายก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ส่วนในครั้งอื่นให้สั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้

(3) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุก ให้คงเลื่อนขึ้นค่าจ้างทุกครั้งที่ได้รับรอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างไว้

ข้อ 16 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างได้รอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำไว้ได้ เพราะเหตุถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 14 และเหตุถูกฟ้องคดีอาญาตามข้อ 15 ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวรอการเลื่อนขึ้นค่าจ้างผู้นั้นไว้จนกว่าการสอบสวนและการพิจารณาทงวินัยแล้วเสร็จ และจนกว่าศาลมีคำพิพากษาแล้ว จึงให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างพิจารณาการเลื่อนขึ้นค่าจ้างตามข้อ 14 (1) (2) หรือ (3) หรือตามข้อ 15 (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ โดยถือเกณฑ์จำนวนครั้งที่จะต้องเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่มากกว่าเป็นหลักในการพิจารณา เว้นแต่ผู้นั้นได้พ้นจากราชการไปแล้วตามผลของการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 14 หรือตามผลของการถูกฟ้องคดีอาญาตามข้อ 15 กรณีใดกรณีหนึ่ง ซึ่งจะพิจารณาการเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่รอการเลื่อนไว้ได้ตามผลของกรณีนั้นโดยไม่ต้องรอผลของอีกกรณีหนึ่ง

ข้อ 17 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขึ้นค่าจ้างให้ลูกจ้างประจำไว้ แต่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำนาญเจตลูกจ้าง ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้รับค่าจ้างในอัตราที่ยังไม่เต็มขั้นสูงของตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างสั่งเลื่อนขึ้นค่าจ้างให้ผู้นั้นในวันที่ 30 กันยายนของครั้งปีสุดท้ายก่อนที่จะพ้นจากราชการ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขึ้นค่าจ้างที่ถือปฏิบัติอยู่โดยไม่จ่ายตัวเงินเพื่อประโยชน์การคำนวณบำนาญเจตลูกจ้าง

ข้อ 18 ในกรณีที่มีผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งพิจารณาเลื่อนขึ้นตำแหน่งไปลูกจ้างประจำผู้ใด แต่ผู้ใดได้ตายในหรือหลังวันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคม หรือออกจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ในหรือหลังวันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคม แต่ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งในลำดับครั้ง ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งจะสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งให้ผู้ใดมีผลตั้งไปถึงวันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคม ของครั้งนั้นก็ได้เลื่อนนั้นก็ได้ แต่ผู้ใดจะร้องทันทันจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างได้ตายหรือออกจากราชการในวันที่ 30 กันยายน ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งเพื่อประโยชน์ในการทำนองบำเหน็จ ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งจะสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งให้ผู้ใดในวันที่ 30 กันยายน ของครั้งนั้นสุดท้ายก่อนที่จะพ้นจากราชการก็ได้

ข้อ 19 ลูกจ้างประจำผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขึ้นตำแหน่งครั้งขึ้นตามข้อ 8 เนื่องจากขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การยก หรือการมาทำงานสายตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ แต่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งพิจารณาเลื่อนขึ้นตำแหน่งไปโดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งเสนอปลัดกระทรวงเข้าสังกัด เพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งเป็นการเฉพาะรายได้

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง ลูกจ้างประจำผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขึ้นตำแหน่งได้ตามระเบียบนี้ แต่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งพิจารณาเลื่อนขึ้นตำแหน่งไปโดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งเป็นการเฉพาะราย

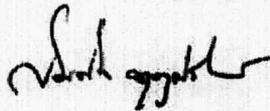
ข้อ 20 ในกรณีจำเป็นกระทรวงการคลังอาจเรียกให้ส่วนราชการส่งหลักฐานหรือคำชี้แจงประกอบสำเนาคำสั่งเลื่อนขึ้นตำแหน่งก็ได้ และถ้าปรากฏว่ามีการเลื่อนขึ้นตำแหน่งให้ลูกจ้างประจำซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ กระทรวงการคลังจะไม่อนุมัติให้เลื่อนขึ้นตำแหน่งสำหรับลูกจ้างประจำรายนั้น ๆ ก็ได้

ข้อ 21 ลูกจ้างประจำผู้ใดยังมีได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นตำแหน่งประจำไว้ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา ด้วยการสอบสวนและการพิจารณากรณีทางวินัยเสร็จสิ้นลง หรือคดีอาญากลับมีคำพิพากษา เมื่อระเบียบนี้ใช้บังคับแล้ว และเป็นเวลากายหลังวันที่ 31 มีนาคม 2544 การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนหรือการเลื่อนไว้สำหรับผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ แต่ด้วยการสอบสวนและการพิจารณากรณีทางวินัยหรือคดีอาญายังเสร็จสิ้นมาก่อนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2544 การพิจารณาเลื่อนขึ้นตำแหน่งหรือการเลื่อนไว้สำหรับผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นตำแหน่งลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 22 การเลื่อนขึ้นค่าจ้างประจำในวันที่ 1 เมษายน 2544 ให้นำผลการปฏิบัติงานและข้อมูลเกี่ยวกับการลา พฤติกรรมการทำงาน การศึกษาวิจัย การปฏิบัติที่สอดคล้องกับการเป็นลูกจ้างประจำของส่วนราชการ และข้อความพิจารณาอื่น ๆ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2543 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2544 ที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นมีอยู่ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับและผู้นั้นยังขาดได้พิจารณาไว้แล้วตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาประกอบการพิจารณาเพื่อเลื่อนขึ้นค่าจ้างประจำตามระเบียบนี้ได้

ข้อ 23 ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้แล้วตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเลื่อนขึ้นค่าจ้างลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2544

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง